

РЕШЕНИЕ

№ 386

гр. София , 29.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Иво Димитров
Членове:	Величка Борилова Зорница Гладилова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело
№ 20211001000403 по описа за 2021 година

взе предвид следното:

Въззивното производство по реда на чл.258 и сл. ГПК е образувано по две въззивни жалби, и двете насочени против Решение № 904280/18.11.2020 г., постановено по т.д. № 35/2020 г. по описа на ОС Благоевград, с което по предявени иск с право основание чл.646, ал.1, т.1 ТЗ от синдика на „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, ЕИК 811202228 са обявени за нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на посоченото дружество, извършените прихващания между „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ и Земеделска кооперация „Цар Самуил“, ЕИК 101658073, обективирани в общо четири протокола – 1/ протокол за прихващане от 26.06.2019 г.; 2/ протокол за прихващане от 08.07.2019 г.; 3/ протокол за прихващане от 05.08.2019 г. и протокол за прихващане от 05.09.2019 г.

Във въззивната жалба на Земеделска кооперация /ЗК/ „Цар Самуил“, чрез адв.А.Т. от САК, на първо място се правят оплаквания за недопустимост на обжалваното решение, поради постановяването му по непредявен иск.

Поддържа се в тази връзка, че съобразно изложеното в исковата молба, ищецът е поискал да бъдат обявени за относително недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността не плащания, извършени не по реда за удовлетворяването на кредиторите, а описаните в исковата молба прихващания. В случая синдикът отъждествявал прихващането, като способ за погасяване на задължение, с фактическото изпълнение на задължението, разгледано в смисъл на плащане, извършено не по реда на удовлетворяване на кредиторите на несъстоятелността. Това било неправилно, защото извършените от длъжника прихващания били обект на самостоятелна уредба в чл.645, ал.3 и ал.4 ТЗ. Исковете, основани на посочените текстове, били специални по отношение на чл.646 ТЗ, поради което и според този въззивник предявеният иск в случая намирал правното си основание в чл.26, ал.1 ЗЗД, във вр. с чл.625, ал.2 ТЗ, с оглед изложените от синдика в исковата молба твърдения.

Поради това и като не съобразил изложеното, първоинстанционният съд се произнесъл

по непредявен иск – такъв с правно основание чл.646, ал.1, т.1 ТЗ и решението му било недопустимо. Затова следвало да се обезсили.

Отделно от това се поддържа, че не бил отчетен безсъмнено установения в първоинстанционното производство факт, че ЗК“Цар Самуил“ не е предявила вземанията си в производството по несъстоятелност спрямо „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/. Поради този факт и процесните прихващания щели да се явят нищожни, но не по чл.646, ал.1, т.1 ТЗ, а на общо основание – по чл.26, ал.1 ЗЗД, защото при пропускане на сроковете по чл.685 ТЗ и чл.688 ТЗ за предявяване на вземане срещу длъжника в производството по несъстоятелност, вземането се погасява. В този смисъл и извършените прихващания щели да се явяват нищожни, но поради липса на предмет – обстоятелство, което не било отчетено в обжалвания съдебен акт.

По изложените съображения се иска от настоящата инстанция да обезсили постановяване на атакуваното решение, като недопустимо – постановено по непредявен иск.

Отделно от това при условието на евентуалност е формулирано и искане за неговата отмяна поради неправилност, в подкрепа на което искане обаче не са изложени каквито и да е оплаквания.

Първоинстанционното решение е обжалвано и от „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, чрез управителя му В. Г., в чиято жалба са развити идентични на изложените от другия жалбоподател оплаквания за недопустимост, поради постановяването му по непредявен иск. Във връзка с тези оплаквания също е поискано обезсилване на обжалвания съдебен акт, а при условието на евентуалност – отмяната му, като неправилно, без конкретно изложени доводи за последното.

В отговора по въззивните жалби синдикът на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ В.С. оспорва развитите в тях оплаквания и поддържа правилност на обжалваното решение.

Софийският апелативен съд, в изпълнение на правомощията си по чл.269 ГПК, след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на атакуваното решение и прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразявайки основанията за неправилност, посочени във въззивните жалби, приема следното:

Обжалваното решение на СГС е валидно и допустимо, като постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на неговата правораздавателна власт и в съответната форма, по редовно предявен иск.

Оплакванията за неговата недопустимост, поради постановяването му по непредявен иск, решаващият състав приема за несъстоятелни, по следните съображения:

В обстоятелствената част на исковата молба, депозирана от назначения към момента на подаването ѝ синдик на „В и ВГД оранжерии Петрич“ООД, са изложени твърдения, че с Решение № 860/20.02.2019 г., постановено по т.д. № 252/2016 г. по описа на ОС Благоевград, обявено в ТР на 21.02.2019 г., е обявена неплатежоспособността на последното дружество, определена е първоначалната ѝ дата – 01.01.2011 г. и е открито производство по несъстоятелност, постановено е прекратяване дейността на предприятието, както и общ запор и възбрана на имуществото му и същото е обявено в несъстоятелност, като производството по делото е било спряно.

С решение № 1119/07.03.2019 г. на съда по несъстоятелността Д. Б. А. е била назначена за временен синдик на дружеството.

Твърдяло се е, че на 24.04.2015 г. между „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД и ЗК“Цар Самуил“Петрич, бил сключен договор за наем, вписан в службата по вписвания на 27.04.2015 г., с който първото дружество е отдало на кооперацията за временно и възмездно ползване свои недвижими имоти – поземлен имот и намиращи се в него сгради, подробно

индивидуализирани, за срок от 12 г., при годишна наемна цена от 5 820 лв. с включен ДДС, и при посочените в този договор права и задължения на страните по него.

След постановяването на решението, с което „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД е обявено в несъстоятелност между същото, представлявано от управителя му с вече прекратени правомощия и управителя на ЗК“Цар Самуил“, които били свързани лица по смисъла на § 1 от ДР на ТЗ – съпрузи, били по подписани общо четири протокола за прихващане – съответно от 26.06.2019 г., 08.07.2019 г., 05.08.2019 г. и 05.09.2019 г., с които били извършени погасяване на насрещни задължения на страните, конкретизирани в протоколите, като по този начин се споразумели, че е погасено вземането по договора за наем от страна на дружеството в несъстоятелност.

Твърдяло се е и че в протоколите не било разяснено на какво правно основание се възникнали насрещните вземания на наемателя, вкл. дали същите са изискуеми и ликвидни.

Поддържано е и че вземания от ЗК“Цар Самуил“ в такъв размер и на такова основание /посочено в протоколите/ не били предявени в рамките на производството по несъстоятелност и не били включени в списъците по чл.68б ТЗ спрямо „ В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/.

За тях не бил уведомен и синдикът.

Тези прихващания били извършени след датата на откриване на производството по несъстоятелност, не по установения ред, от лице без представителна власт по отношение на дружеството в несъстоятелност и за тях били налице предвидените в закона предпоставки по чл.64б, ал.1, т.1 ТЗ и същите били недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД. С тях длъжникът постигал изпълнение на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност и е направено след тази дата, не по установения в производството ред.

При тези твърдения е и поискано от съда да постанови решение, с което да обяви за недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ процесните прихващания.

В отговора по исковата молба ответникът е въвел възражения за недопустимост на предявения иск, идентични с наведените във въззивната му жалба.

При тези твърдения и така формулираното искане към съда в исковата молба първоинстанционният съд, без да излага каквито и да е съображения в подкрепа на този си извод е приел, че е сезиран с иск с правно основание чл.64б, ал.1 ТЗ и разглеждайки го по същество, го е уважил.

Съобразявайки изложеното по отношение правната квалификация на предявения иск, решаващият състав приема следното:

Искът по чл.64б, ал.1 ТЗ по правната си природа е отрицателен установителен иск за възстановяване на установения в производството по несъстоятелност ред, който има за предмет правни действия или сделки, извършени след откриване на производството по несъстоятелност, вкл. на датата на откриването му, преценявайки ги спрямо критерия нарушават ли същите установения в производството по несъстоятелност ред, без да се държи сметка за това дали съответното правно действие/или сделка, са довели до увеличаване или намаляване на масата на несъстоятелността. При уважаването му се постига целения правен резултат – възстановяване на установения в производството ред за справедливо удовлетворяване на всички кредитори от масата на несъстоятелността.

В случая с оглед изложените твърдения в обстоятелствената част на исковата молба и конкретизирания петитум следва да се приеме, че предявеният иск е именно такъв – цели се

възстановяване на установения в производството по несъстоятелност ред за удовлетворяване на кредиторите, който се твърди да е нарушен с постигнатите споразумения /протоколи/ за прихващане, сключени между длъжника по несъстоятелността и съконтрахента, след като първият е бил обявен в несъстоятелност, доколкото „ЗК“ Цар Самуил“ не е кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност /обстоятелство, установимо от служебно извършената справка от настоящия състав по партията на дружеството в ТР/, а чрез процесните споразумения вземанията му към длъжника са били удовлетворени.

Съобразявайки гореизложеното решаващият състав приема, че макар и неprecизно, доколкото в исковата молба са изложени множество твърдения, основното твърдение е за нарушаване на установения в производството по несъстоятелността ред за удовлетворяване на вземанията на кредиторите, който ред е уреден по императивен начин от материалния закон – ТЗ и е чрез включването им в списъка с приети вземания, поради което се иска и обявяване недействителността /разб. – нищожността/ спрямо кредиторите на несъстоятелността на действията, чрез които този ред е нарушен. Последният извод се базира на обстоятелството, че именно това твърдение съответства на формулираното искане към съда.

Не може да се приеме за състоятелно възражението на въззивниците, че при изложените твърдения в обстоятелствената част на исковата и конкретизиращия петитум предмет на предявения иск е недействителността на едностранно изявление за прихващане, било то на длъжника в производството по несъстоятелност, било на неговия съконтрахент, а от там и че синдикът е предявил /при това пак неprecизно, с оглед конкретизиращия петитум/ иск по чл.645, ал.4 или чл.645, ал.3 ТЗ.

В този смисъл следва да се подчертае, че е налице постоянна практика на ВКС, според която погасяването на задължения чрез прихващане може да бъде атакувано само чрез исковете по чл. 645, ал. 3 и ал. 4 ТЗ, които имат специален характер за този вид погасителен способ.

Посочените искове обаче имат конститутивен характер, от една страна, а от друга - имат за предмет преодоляване на т.нар. „преферентен ефект“, създаващ се в полза на едни кредитори на несъстоятелността спрямо други и осигуряващ им привилегировано положение относно поредността на удовлетворяване от имуществото на длъжника в масата на несъстоятелността, в нарушение на императива на чл.722, ал.1 ТЗ.

Първият от тях – този по чл.645, ал.3 ТЗ, има за предмет извършено от кредитора на неплатежоспособния длъжник едностранно правно действие - прихващане, а не извършено такова от самия длъжник.

В случая изложените твърдения в исковата молба, а приложените в подкрепа на същите писмени доказателства към нея, изключват извод такъв иск да е предявен – никъде в обстоятелствената част на исковата молба не се твърди, че е налице едностранно изявление за прихващане от страна на кредитора.

Искът по чл.645, ал.4 ТЗ има за предмет извършено от неплатежоспособния длъжник едностранно правно действие – прихващане /не извършено такова от неговия кредитор/, а твърденията и петитума на исковата молба изключват извод такъв иск да е предявен.

Т.е. - в случая като предмет на производството не са въведени обсъдените вече едностранни правни действия – прихващания, от който и да е от двамата ответници.

Твърденията в исковата молба са, че страните са сключили четири писмени споразумения – договори, в които, при неясно формулирани условия са се договорили, че вземанията на неплатежоспособния длъжник - наемодател спрямо наемателя по договора за наем за 2019 г. са изцяло погасени, поради прихващането им с негови задължения към наемателя, без яснота относно техния правен произход, ликвидност и изискуемост.

От последното следва, че твърдението е процесните общо четири договорни компенсации /защото при сключването им са налице насрещно волеизявления на всяка една от страните/ да са сключени по начин, нарушаващ установения в производството по несъстоятелност ред.

Теорията и практиката приемат, че договорната компенсация е допустима /чл.9 ЗЗД/, вкл. и в производството по несъстоятелност /Регламент № 848/2015 г. на ЕП и на Съвета/, като способ за погасяване на две насрещни задължения, като в този случай страните могат да уговорят прихващане при на условията на чл. 103 ЗЗД, вкл. и в отклонение от същите, стига договореното да не противоречи на императивните материално-правни норми. И в този случай прихващането ще породи правно действие при осъществяване на съответния юридически факт – постигането на съгласие.

Ето защо несъстоятелни са оплакванията във въззивната жалба, че процесният иск имал за предмет извършени от неплатежоспособния длъжник правни действия – прихващания и от там, че съдът е неправилно е квалифицирал същия.

В случая, както вече се посочи, такива твърдения в исковата молба не са изложени.

По изложените съображения решаващият състав приема, че при преценка на доводите на ищеца и искането му към съда, изложени в исковата молба, правната квалификация на предявения иск е чл.464, ал.1, т.1 ТЗ, поради което и обжалваното решение не е недопустимо, като предявено по непредявен иск и оплакванията във въззивните жалби в горната насока са правно несъстоятелни.

Независимо от евентуално формулираното искане към настоящата инстанция да отмени първоинстанционното решение, като неправилно, всички оплаквания и в двете въззивни жалби касаят недопустимостта на обжалвания съдебен акт, като не е наведено нито едно оплакване за неправилност.

Затова решаващият състав съобрази в случая, че при действието на чл. 269 ГПК е ограничен в проверката си за допустимост и за правилност на обжалваното пред него първоинстанционно решение от съдържанието на въззивната жалба, при съобразяване на изключенията, посочени в т. 1 от ТР № 1/2013 от 09.12.2013 г. по т. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС/.

След като в случая и двете подадени въззивни жалби не съдържат нито едно оплакване за неправилност на първоинстанционното решение, според този състав на САС въззивният съд не разполага с правомощия да проверява служебно правилността на решението, извън изключенията на т.1 от ТР № 1/2013 г.

Такова изключение в случая може да се изведе с оглед императивния характер на нормата на чл.646, ал.1, т.1 ТЗ, поради което и решаващият състав приема, че следва да се произнесе единствено по въпроса дали е налице правилно приложение на същата от страна на първоинстанционния съд.

За да отговори на този въпрос, настоящата инстанция съобрази следното:

По делото няма спор и се установява безсъмнено от анализа на приобщените писмени доказателства в хода на първоинстанционното производство, както и от служебно извършената справка по партидата на неплатежоспособния длъжник, че с Решение № 860/20.02.2019 г., постановено по т.д. № 252/2016 г. по описа на ОС Благоевград, обявено в ТР на 21.02.2019 г., е обявена неплатежоспособността на последното дружество, определена е първоначалната й дата – 01.01.2011 г. и е открито производство по несъстоятелност, постановено е прекратяване дейността на предприятието, както и общ запор и възбрана на имуществото му и същото е обявено в несъстоятелност, като производството по делото е било спряно. С решение № 1119/07.03.2019 г. на съда по несъстоятелността производството е било възобновено, а Д. Б. А. е била назначена за временен синдик на дружеството.

Установено е също, че с договор за наем от 24.04.2015 г., вписан в СлВп на 27.04.2015 г., „В и ВГД Оранжерии Петрич“ е отдало под наем на „ЗК“Цар Самуил“ свои недвижими имоти, подробно индивидуализирани в чл.1 от договора, за срок от 12 год., при определена наемна цена от 5 820 лв. годишно.

С общо четири протокола – съответно от 26.06.2019 г., 08.07.2019 г. и 05.08.2019 г. страните по договора за наем, представлявани съответно от В. Г., като представител на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ и Г. Г. – представител на ЗК“Цар Самиул“ се споразумели, че прихващат техни насрещни парични задължения.

Така според споразумението от 26.06.2019 г. ЗК“Цар Самуил“ имала вземане от „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ за извършен превод за „Рина България“ и МОСВ в размер на 5 832,97 лв. и задължения към „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ в общ размер от 2 425,02 лв. на основание фактури по договор за наем за м.януари – м.юни 2019 г. в размер на по 404,17 лв. месечно.

Страните се споразумели да се прихване сумата в размер на 2 425,02 лв. и след същото „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ останало да дължи на ЗК“Цар Самуил“ сумата от 3 407,77 лв.

В споразумението от 08.07.2019 г. същите страни, чрез същите представители се споразумели, че ЗК“Цар Самуил“ имала вземане от „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ за извършен превод за „Карбон Консулт“ и остатък от превод за „Рина България“ в размер на 1 212,51 лв. и задължения към „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ в размер на 404,17 лв. за наем по фактура от м.07.2019 г.

Страните се споразумели да се прихване сумата в размер на 404,17 лв. и след същото „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ останало да дължи на ЗК“Цар Самуил“ сумата от 808,34 лв.

Със споразумението от 05.08.2019 г. били прихванати съответно вземане на ЗК „Цар Самуил“ от „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ в размер на 808,34 лв. за извършен превод на „Карбон Консулт“ в размер на 808,34 лв., с вземане на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ от ЗК“Цар Самиул“ в размер на 404,17 лв. по договор за наем, за м.08.2019 г. След прихващането „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ оставало да дължи на ЗК“Цар Самуил“ сума в размер на 404,17 лв.

Със споразумението от 05.09.2019 г. били прихванати съответно вземане на ЗК „Цар Самуил“ от „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ в размер на 404,17 лв. за извършен превод на „Карбон Консулт“, с вземане на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ от ЗК“Цар Самиул“ в размер на 404,17 лв. по договор за наем, за м.09.2019 г. След прихващането двете страни се споразумели, че взаимно погасяват вземанията и задълженията си към датата на подписване на протокола.

Пред първоинстанционния съд са били приобщени като писмени доказателства общи три броя уведомления, изпратени от „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ до ЗК“Цар Самиул“, съответно от 03.04.2019 г., 06.06.2019 г. и 26.06.2019 г., отправени чрез сочения като управител В. Г., с които получателя е поканен да плати посочените в уведомленията суми на трети лица, които суми щели да бъдат прихванати или възстановени от „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/.

Приобщени са още и изходящи от страните счетоводни документи, касаещи обсъдените плащания.

Първоинстанционният съд е допуснал и изслушан съдебно-икономическа експертиза, която не се е оспорила от страните по делото и която след проверка в техните счетоводства е дала заключение, че вземанията и задълженията, посочени в процесните протоколи за прихващания са съществували и са били осчетоводени по съответните счетоводни сметки в

счетоводствата на търговците, като оборотите по тях били отразени в месечната и годишната оборотна ведомост.

Установила е още, че данъчните фактури, издадени от трети за производството лица – „Рина България“ЕООД и „Карбон Консулт“ЕООД са с дати, следващи постановеното решение за откриване на производство по несъстоятелност и обявяване в несъстоятелност на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ - съответно от 28.06.2019 г. и 26.06.2019 г.

Единствено задължението в размер на 200 лв. към МОСВ касае предходен период – то представлява годишна такса за 2018 г. за администриране на Националния регистър за търговия с квоти за емисии от парникови газове, без обаче да се конкретизира дали това плащане касае задължение за 2018 г. или 2019 година.

Служебно извършената справка по партидата от „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ установява, че ЗК“Цар Самуил“ не е предявила в производството по несъстоятелността на първото дружество вземанията си, описани в обсъдените споразумения, като не фигурира в списъка на кредиторите с приети вземания нито по реда на чл.686 ТЗ, нито в този по чл.688 ТЗ. Не фигурират в този списък и третите лица, на които кооперацията е платила паричните суми, предмет на споразуменията.

Горният факт и не се оспорва от този въззивник /съдържанието на въззивната жалба/.

Така установените факти предпоставят, че изводът на първоинстанционния съд за основателност на предявения иск по чл.646, ал.1, т.1 ТЗ, е неправилен.

Изложените в подкрепа на същия мотиви не се споделят от настоящия състав – те от една страна не отговарят на установеното от обсъдените по-горе доказателства, още по-малко касаят фактическия състав на чл.646, ал.1, т.1 ТЗ, по следните съображения:

На първо място не отговаря на установеното по делото изводът на първоинстанционния съд, че с процесните прихващания са изпълнени парични задължения на несъстоятелни длъжник към трети лица, възникнали преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

С оглед приетото за установено от фактическа страна такъв извод не може да се направи и относно обсъденото задължение към МОСВ, доколкото не е уточнено дали таксата касае задължение за 2018 или 2019 г., а останалите задължения са по фактури, издадени срещу „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, съответно – осчетоводени при него с дати, следващи датата на постановеното съдебно решение за откриване на производство по несъстоятелност /която е 20.02.2019 г./.

От гореустановеното следва, че вземанията на посочените трети за производството лица са възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност срок „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ и същите е следвало да ги предявят за удовлетворяване по установения в ТЗ ред – предявявайки вземанията си по реда на чл.688 ТЗ /или евентуално по реда на чл.685 ТЗ за МОСВ/, защото установения ред за удовлетворяване на кредиторите в случай като настоящия е именно този – вземанията да се предявят в съответен срок и съобразно процедурите по чл.685 ТЗ и чл.688 ТЗ и респ. същите да се включат в списъка с приети вземания, като се установи структурата на задълженията на длъжника спрямо всички кредитори, а удовлетворяването им се извърши при спазване императива на чл.722 ТЗ.

Следователно в казуса вземанията на удовлетворените от ЗК“Цар Самуил“ кредитори на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ в лицето на „Рина България“ЕООД и „Карбон Консулт“ЕООД са възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност спрямо първото от посочените дружества, като същите не са били предявени по посочения по-горе установен за производството по несъстоятелност ред.

В нарушение на последния, без каквото и да е правно основание, несъстоятелния

длъжник, чрез лишения от правомощията да го представлява управител, е разпоредил на ЗК“Цар Самуил“ да плати задълженията му /така обсъдените писма/, което е било сторено.

По този начин посочените кредитори са получили плащане в категорично несъответствие с установения от ТЗ ред за удовлетворяване на вземанията на кредиторите на търговец, срещу който е открито производство по несъстоятелност.

Отново в нарушение на посочения ред, легитимирайки се като кредитор на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, ЗК“Цар Самуил“ и несъстоятелния търговец са сключили темпорално след откриване на производството по несъстоятелност процесните четири договорни компенсации, имащи за цел /според съдържанието им/ погасяване на възникналите по описания по-горе начин вземания на ЗК“Цар Самуил“ чрез прихващането им с негово задължение по договор за наем на недвижим имот, възникнало отново след датата на откриване на производството по несъстоятелност – 20.02.2019 г. /прихващането касае наемните вноски за 2019 г./.

Следователно всяко едно от процесните четири споразумения е сключено след датата на откриване на производството по несъстоятелност на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ и извършените с тях компенсации касаят вземания и задължения, също следващи посочената дата – както плащанията от страна на ЗК“Цар Самиул“ към третите лица, така и вземанията на „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ по договора за наем.

Нормата на чл.646, ал.1, т.1 ТЗ е ясна и безпротиворечива и по приложението ѝ е налице трайна съдебна практика, според която релевантно за нейната хипотезата е **изпълнението на задължение, което е възникнало преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност** - изпълнение от длъжника и изпълнение спрямо длъжника, изпълнение от длъжника или от трето лице към кредитора, за да бъде отречено действието на всяко изпълнение, което има отношение към масата на несъстоятелността не по установения ред. Целта е да бъде разрушен погасителният ефект на осъщественото изпълнение /Определение № 264 от 20.03.2013 г. на ВКС по т. д. № 1097/2013 г., I т. о., ТК/.

Всичко изложеното до тук предпоставя, че в казуса не се установи да е налице хипотезата на посочената правна норма, т.к. макар споразуменията да са сключени след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, всяко едно от тях се отнася до вземания и задължения на страните по споразуменията, също възникнали след, а не преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

Ето защо и като неоснователен, предявеният иск подлежи на отхвърляне.

Мотивиран от изложеното, Софийският апелативен съд, търговско отделение, пети състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 904280/18.11.2020 г., постановено по т.д. № 35/2020 г. по описа на ОС Благоевград, с което по предявен иск с право основание чл.646, ал.1, т.1 ТЗ на синдика на „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, ЕИК 811202228 против „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, ЕИК 811202228 и Земеделска кооперация „Цар Самуил“, ЕИК 101658073, са обявени за нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, ЕИК 811202228, извършените прихващания между „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ и Земеделска кооперация „Цар Самуил“, ЕИК 101658073, обективирани в общо четири протокола – 1/ протокол за прихващане от 26.06.2019 г.; 2/ протокол за прихващане от 08.07.2019 г.; 3/ протокол за прихващане от 05.08.2019 г. и протокол за прихващане от 05.09.2019 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявеният иск с право основание чл.646, ал.1, т.1

ТЗ на синдика на „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, ЕИК 811202228 против „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, ЕИК 811202228 и Земеделска кооперация „Цар Самуил“, ЕИК 101658073 за обявяване за нищожни по отношение на кредиторите на несъстоятелността на „В § ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/, ЕИК 811202228, извършените прихващания между „В и ВГД Оранжерии Петрич“ООД /н/ и Земеделска кооперация „Цар Самуил“, ЕИК 101658073, обективирани в общо четири протокола – 1/ протокол за прихващане от 26.06.2019 г.; 2/ протокол за прихващане от 08.07.2019 г.; 3/ протокол за прихващане от 05.08.2019 г. и протокол за прихващане от 05.09.2019 г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____